

Olaf Nielsen: Med Henblik paa den Mængde af Arbejdsstof, der er henlagt til Behandling i dette høje Ting i de faa Dage, der er tilbage, inden Samlingen slutter, skal jeg afholde mig fra at fordybe mig i det foreliggende Lovforslags Enkeltheder, saa meget mere som det har været Genstand for en omfattende og grundig Behandling i det andet høje Ting, saavel i Salen som i det nedsatte Udvalg. Jeg skal derfor indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at gøre nogle Betragtninger gældende om Lovforslaget i dets Helhed samt om de Ændringsforslag, som af mit Parti blev stillet i det høje Folketing, og som paa en enkelt Undtagelse nær blev afvist af den højtærede Indenrigsminister og derefter stemt ned af Regeringspartierne.

Den Interesse, som vi nærer for de i det foreliggende Lovforslag nedlagte Tanker og Bestræbelser for at fremme Befolkningens Sundhed og lykkelige Kaar ved at give den sunde og hensigtsmæssige Boliger, saa vidt muligt i frie Omgivelser, bevirker, at vi med god Vilje til at naa et tilfredsstillende Resultat er gaaet med ind i Arbejdet paa Udformningen af Lovforslaget. Vi har ved vor Indsats stræbt efter at opnaa Opfyldelsen af to Hovedkrav. Det ene er, at det Byggeri, som ønskes fremmet med Støtte efter Loven, maa blive et virkeligt socialt Byggeri, der fremskaffer Boliger, som den mindrebemidlede Del af Befolkningen har Raad til at bo i, og hvori man tilstræber Lys og Luft og Plads, selv om det i nogen Grad maa ske paa Bekostning af de mange moderne Indretninger, som sluger en stor Del af Byggesummen til Skade for de nævnte Goder. Det andet Formaal er, at man i et saa omfattende Lovforslag som det foreliggende ogsaa tager berettigede Hensyn til det private Byggeri og den private Foretagsomhed for derigenem at søge at sætte Byggeriet i Gang over en bred Front. Vi anerkender, at den højtærede Minister i nogen Grad har laant Øre til de Betragtninger, vi har gjort gældende, og imødekømt vore Ønsker, hvad Lovforslaget, saaledes som det i Dag foreligger for det høje Landsting, giver Udtryk for. Men vi beklager, at den højtærede Minister og Regeringspartierne ikke har kunnet imødekomme os yderligere og antage vore Ændringsforslag, som efter vor Formening vilde betyde en stor Forbedring af Lovforslaget.

Maa jeg samtidig med denne Beklagelse udtale min Forundring over, at man ogsaa har afvist dem af vore Ændringsforslag, som med Henblik paa Boligforeninger og -sel-

skaber tog Sigte paa at udelukke Sammenblanding af Interesser og forhindre Interesseskonflikter hos de paagældende Foreningers og Selskabers ledende Bestyrelsesmedlemmer, Tillidsmænd, og Funktionærer. Dette er mig ufatteligt, eftersom det jo overalt er en anerkendt Skik, at hvor en Mands private og offentlige Interesser berører hinanden, maa han afstaa fra sin Ret til at røgte offentlige Hverv i det paagældende Tilfælde.

Ved Lovforslagets første Behandling i det høje Folketing beskæftigede mit Partis Ordfører sig særlig med de to af Lovforslagets Formaal: at faa dækket Befolkningens Behov for Boliger og det befolkningspolitiske Formaal. Det tredje Formaal, det beskæftigelsesmæssige, vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger til. Den konservative Ordfører i det andet høje Ting udtalte, at Lovforslaget efter hans Formening havde en Slagside over mod Etagebyggeriet i Forhold til den lave Bebyggelse: Rækkehuse og Parcelbyggeri. Efter vor Opfattelse har Lovforslaget to andre Skævheder. Den ene er, at Fordelingen af Beløbene imellem Hovedstaden og det øvrige Land favoriserer Byggeriet i København, Frederiksberg og Gentofte og forfordeler det øvrige Land, hvad jeg stærkt beklager. Den anden Skævhed er, at det ikke er lykkedes os at formaa den højtærede Indenrigsminister til at vise større Interesse for det private Byggeri, end Tilfældet har været. Selv om vi erkender, at der nu i Kapitel III er indsat en Bestemmelse om, at der i Finansaaret 1938—39 af den højtærede Indenrigsminister paa Statskassens Vegne inden for et samlet Beløb af 5 Mill. Kr. kan gives Tilsagn om Garanti for oprykkende sekundære Prioritetslaan, der ydes til privat opførte Bygninger af nærmere betegnet Art, nærer jeg dog ikke den fjerneste Tvivl om, at en endnu stærkere Støtte til Privatbyggeriet vilde være blevet hilst med stor Glæde, ikke mindst i vore Provsbyer.

Vi beklager, at den højtærede Minister ikke har ment at kunne strække sig videre, og at man heller ikke har kunnet imødekomme vore Ønsker og antage vore Ændringsforslag om, at de i Lovforslagets § 24 omtalte Huslejenedsættelser for mindre-bemidlede børnerige Familier ogsaa kunde tilstaaes Lejere i Boliger, der er opført af private. Jeg har, som sagt, den Mening, at en øget Støtte til det private Byggeri og de omtalte Huslejenedsættelser, gældende ogsaa for dette Byggeri, i høj Grad vilde medvirke til, at man kunde løse den beskæftigelsesmæssige Side af Sagen og faa